

språköversättning», Stockholm 1962, som en substitutionsmulighed.

*Bendt Rorsted.**

* Lektor ved Aarhus Universitet, cand.oecon.

Theodore W. Schultz: The Economic Value of Education. Columbia University Press, New York and London 1963, XII + 92 sider, \$ 2.75.

I sidste halvdel af 1950'erne begyndte amerikanske økonomer at interessere sig for uddannelsens økonomi. Baggrunden herfor var, at vækstteoretikerne ikke kunne få deres modeller til at passe med de historiske talrækker for nationalindkomstens, arbejdskraftens og kapitalens udvikling. Nationalindkomsten var steget langt mere end modellerne tilsagde under hensyn til væksten i arbejdsstyrken og forøgelsen af kapitalmængden. Den uforklarede rest kaldtes resultatet af det tekniske fremskridt eller – lige så upræcist – den menneskelige faktors bidrag til produktionsstigningen.

Inspireret af professor Theodore W. Schultz, University of Chicago, søgte en række økonomer herefter at reducere den uforklarede rest i vækstanalysen og præcisere indholdet af udtrykket den menneskelige faktor ved at indføre begrebet menneskelig kapital. Den menneskelige kapital var summen af de resourcer, som i skoletiden, under ophold ved højere læreanstalter, ved faglig uddannelse, ved specialtræning i virksomhederne eller på anden måde var investeret i hvert enkelt menneskes uddannelse. I den periode, vækstmodellerne dækkede, var den amerikanske befolknings uddannelse blevet stærkt forbedret, og Schultz m.fl. mente at kunne vise, at den menneskelige kapital var steget langt kraftigere end den ikke-menneskelige. Hvis vækstmodellerne derfor inkluderede såvel den menneskelige som den ikke-menneskelige kapital, ville den uforklarede rest blive mindre.

Den foreliggende bog giver en fortræffelig oversigt over det arbejde, der indtil nu er gjort på dels at måle investeringerne i uddannelse, dels at beregne sådanne investeringers afkast. Der er refereret undersøgelser både fra USA og fra mindre udviklede lande, hvor man ved tilrettelæggelsen af udviklingsprogrammer har sammenlignet den samfundsøkonomiske rentabilitet af investeringer i henholdsvis industrien og uddannelsesvæsenet, af og til med det resultat, at når valget stod imellem at bygge en fabrik eller opføre en skole, betalte det sig at vælge skolen.

For den som er indført i problemstillingen, f.eks. gennem Thorkil Kristensen's arbejder, bringer Schultz' lille bog ikke meget nyt udover en nyttig bibliografi på 222 numre. Til gengæld giver den andre en let tilgængelig orientering om udviklingen på et område, der er på mode i USA og vel snart også herhjemme.

*Erling Olsen.**

* Lektor ved Københavns Universitet, cand.polit.

Erik Höök: Den offentliga sektorns expansion. En studie av de offentliga civila utgifternas utveckling åren 1913-58. Almquist & Wicksell, Uppsala 1962. 572 s. 45 Sv. kr.

Medens den offentlige sektors udgifter hyppigt har været genstand for politisk debat, har de inden for den økonomiske videnskab ført en ret upåagtet tilværelse. Inden for finansvidenskaben har man traditionelt betragtet de offentlige udgifter som det bogholderimæssige modstykke til skatterne, der var denne videnskabs egentlige genstand. I konjunkturteoretiske overvejelser indgår de offentlige udgifter normalt kun summarisk som additive til privat forbrug og investering, såfremt man ikke vælger den simple udvej at betragte den private og den offentlige sektor under eet.

På den anden side er der lejlighedsvis fremkommet detaljerede økonomisk-statistiske undersøgelser af de offentlige udgif-